

Dosarul nr.2ra-980/21

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : M. Alexei)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci)

ÎN C H E I E R E

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Paraschiv Andrei,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Paraschiv Andrei
împotriva Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” cu privire la încasarea prejudiciului
material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021 prin care s-a
respins apelul declarat de Paraschiv Andrei și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Centru din 21 august 2020,

c o n s t a ț ă :

La 24 ianuarie 2020, Paraschiv Andrei a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Î.S. „Poșta Moldovei” cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 11 octombrie 2019, Paraschiv Andrei în
calitate de consumator de servicii poștale a expediat în adresa Curții Europene a
Drepturilor Omului, or. Strasbourg, Franța trimiterea recomandată nr.RI120192554MD
din Oficiul Poștal MD-2012.

La 17 octombrie 2019, Paraschiv Andrei s-a adresat către Î.S. „Poșta Moldovei” cu
o reclamație privind neprezentarea formei CN-18 care confirmă înmânarea
corespondenței destinatarului, la care ultimul prin scrisoarea nr.1018 din 15 noiembrie
2019, a informat reclamantul că investigațiile privind solicitarea avizului de recepție se
efectuează în colaborare cu administrația Poștală din Franța.

Î.S. „Poșta Moldovei” tergiversează nejustificat căutarea trimiterii poștale și
examinarea reclamației, la 19 decembrie 2019, s-a adresat repetat cu o plângere
prealabilă cu preîntâmpinarea că materialele vor fi transmise instanței de judecată.

La 16 ianuarie 2020, Î.S. „Poșta Moldovei” conform scrisorii nr.1018, a expediat
reclamantului o confirmare care nu corespunde formei CN-18, nu este semnată și
confirmată cu ștampila Curții Europene a Drepturilor Omului de livrare a
corespondenței recomandate.

Astfel, a avut o stare de indignare, disperare, jignire, nervozitate, stare de
disconfort psihic, ce i-au cauzat un stres puternic.

Reclamantul a solicitat încasarea sumei de 1000 lei cu titlu de prejudiciului material, suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciul moral.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21 august 2020, cererea de chemare în judecată depusă de Paraschiv Andrei, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că, prin scrisoarea nr.1018 din 16 ianuarie 2020, nr.1018, Î.S. „Poșta Moldovei” a informat reclamantul că conform răspunsului primit de la Administrația poștală din Franța, trimiterea recomandată nr. R1120192554MD expediată la 11 octombrie 2019 a fost livrată destinatarului la data de 17 octombrie 2019.

Din conținutul sistemului on-line Track & Trace de pe site-ul posta.md se confirmă faptul că corespondența poștală cu nr. R1120192554MD a fost expediată în aceeași zi de către pârât conform destinației.

La 17 octombrie 2019, trimiterea poștală respectivă a fost livrată administrației poștale a Franței.

Potrivit sistemului on-line Track & Trace se constată că corespondența a fost recepționată de către destinatar la 21 octombrie 2019.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 25 august 2020, Paraschiv Andrei, a declarat apel hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21 august 2020 solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021, s-a respins cererea de apel depusă de Paraschiv Andrei și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21 august 2020.

La 27 aprilie 2021, Paraschiv Andrei a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021 solicitând admiterea recursului și casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivare a indicat că, nu este de acord cu soluția instanței ierarhic inferioare.

Prin scrisoarea recomandată din 11 octombrie 2019 a expediat Curții Europene actele pentru examinarea unui cauze.

Expedierea corespondenței a fost încredințată Î.S. „Poșta Moldovei” care la cererea din 17 octombrie 2019 urma să prezinte forma CN-18 sau altă informație semnată de destinatar.

La 16 ianuarie 2020, Î.S. „Poșta Moldovei” a expediat o confirmare electronică, care nu este semnată de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

În opinia recurentului la examinarea pricinii în fond nu au fost stabilite pe deplin circumstanțele importante pentru judecarea corectă a cauzei, nu au fost determinate situațiile de fapt și de drept existente, iar concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt incorecte și direct prejudiciabile drepturilor și intereselor recurentului.

Concluziile instanței de apel cu privire la netemeinicia apelului, sunt inadmisibile în condițiile circumstanțelor de fapt și de drept a litigiului.

Examinând cauza instanța nu a apreciat conținutul și legalitatea actelor și nu s-a expus asupra lor în conformitate cu prevederilor art. 130 din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 03 februarie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit dovezii de la fila dosarului 110, instanța de apel a comunicat participanților la proces decizia motivată la 11 martie 2021, respectiv, cererea de recurs declarată la 27 aprilie 2021 se încadrează în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 20 mai 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 24 mai 2021, potrivit avizului de recepție (f.d. 121).

La 18 iunie 2021, Î.S. „Poșta Moldovei” a depus referință menționând că, temeiurile recursului sunt formale. Criticile recursului au fost invocate în instanța de apel și fond care au fost examinate corect și obiectiv. Intimatul a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Paraschiv Andrei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Paraschiv Andrei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Dumitru Mardari